

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۷ - ق

تاریخ ۲۰/۱/۱۳۷۹

پیوست دارد

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۹۵۶۶/۱۱۶۶۴ مورخ ۱۳۷۷/۸/۲۰ دولت در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بوسنی و هرزگوین که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی
ارسال

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۷

تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۹

بسم الله تعالی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بوسنی و هرزه گوین

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بوسنی و هرزه گوین، مشتمل بر یک مقدمه و (۱۴) ماده تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بوسنی و هرزه گوین

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بوسنی و هرزه گوین که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند؛

با علاقه مندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو کشور؛
با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف
متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر؛

با تشخیص لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف
متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر؛

بشرح زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۷ - ق

تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۹

پیوست

بمقام

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی به قرار زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری شده باشد:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها مانند رهن، حق حبس مال، وثیقه و حقوق مشابه؛

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها و حقوق مربوط به آنها؛

پ - حق ادعای نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد؛

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق انتزاع، نمونه‌های بهره‌برداری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم تجاری، اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری؛

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی و نیز دیگر حقوق کسبی اعطا شده به وسیله قانون، قرارداد یا تصمیم قانونی مراجع صلاحیتدار.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذار» در ارتباط با هر یک از طرفهای متعاقد به:

الف - اشخاص حقیقی که برابر قوانین همان طرف متعاقد، اتباع طرف متعاقد یااد شده به شمار آیند؛

ب - اشخاص حقوقی که برابر قوانین همان طرف متعاقد تاسیس شده و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو آن طرف متعاقد قرار گرفته باشد؛
اطلاق می‌گردد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری نمایند.

۳ - اصطلاح «گواهی پذیرش» به معنی مجوز ویژه ارایه شده به وسیله مقامهای صلاحیتدار یک طرف متعاقد به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر می‌باشد که نشان می‌دهد

تعالیه

سرمایه گذاریهای ایشان برابر قوانین و مقررات طرف میزبان تصویب شده است. گواهی پذیرش می تواند شرایطی را که براساس آن سرمایه گذاری پذیرفته شده است، تعیین نماید.

۴- مقام صلاحیتدار در هر طرف متعاقد به منظور صدور گواهی پذیرش به شرح زیر می باشد:

الف - در جمهوری اسلامی ایران:

- سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران

به نشانی - ایران - تهران - میدان ۱۵ خرداد

ب - در جمهوری بوسنی و هرزگه

- وزارت تجارت خارجی و ارتباطات بین المللی

ب - به نشانی سارایوو

- بوسنی و هرزگه

۵ - اصطلاح «سرمایه گذاری پذیرفته شده» به آن سرمایه گذاری اطلاق می گردد که برای آن گواهی پذیرش ارائه شده باشد.

۶ - اصطلاح «عواید» به معنای مبالغی است که به طور قانونی از یک سرمایه گذاری پذیرفته شده حاصل گردیده و بویژه، و نه منحصر، شامل سود، سود سهام، حق امتیاز و کارمزد می باشد.

۷ - اصطلاح قلمرو

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران عبارت است از مناطقی که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران از جمله مناطق دریایی، بستر دریا، زیر بستر و فضای هوایی بالای آنها می باشد.

ب - در مورد جمهوری بوسنی و هرزگه عبارت از تمامی قلمرو سرزمین بوسنی و هرزگه گویین از جمله مناطق دریایی، بستر دریا، زیر بستر و فضای هوایی بالای آنها می باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۷ - ق

تاریخ ۲۰ شهریور ۱۳۷۹

پیوست

بسم الله

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاریها

- ۱ - هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع خود جهت سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر خواهد کرد.
- ۲ - هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع طرف متعاقد دیگر جهت سرمایه گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاریها

- ۱ - هر طرف متعاقد برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود گواهی پذیرش برابر قوانین و مقررات خود صادر خواهد نمود.
- ۲ - هرگاه یک طرف متعاقد گواهی پذیرش برای یک سرمایه گذاری در قلمرو خود صادر نماید، کلیه مجوزهای لازم را نیز جهت تحقق عملی چنین سرمایه گذاری اعطا خواهد نمود.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاریها

- ۱ - سرمایه گذاریهای پذیرفته شده سرمایه گذاران یک طرف متعاقد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر برابر قوانین و مقررات طرف اخیر انجام گرفته در طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی و رفتار منصفانه برخوردار خواهند بود به نحوی که از رفتار اعمال شده به وسیله طرف متعاقد دیگر نسبت به سرمایه گذاران خود یا نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالثی که در شرایط قابل مقایسه قرار دارند نامساعدتر نباشد.
- ۲ - چنانچه یک طرف متعاقد به موجب یک موافقتنامه مربوط به تاسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، یا یک سازمان منطقه‌ای مشابه یا به موجب یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، به سرمایه گذاران هر کشور ثالثی مزایای ویژه‌ای

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۷ - ق

تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۹

پیوست

بسم الله

بدهد، ملزم به ارایه چنین مزایایی به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شرایط تعیین شده در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف دیگر مورد توافق قرار گرفته یا ممکن است قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - سلب مالکیت و جبران خسارت

۱ - سرمایه گذارهای پذیرفته شده سرمایه گذاران یک طرف متعاقد، در قلمرو طرف متعاقد دیگر توسط طرف متعاقد دیگر مورد سلب مالکیت، ملی کردن یا مشمول تدابیری، با تأثیرات مشابه نباید قرار بگیرد، مگر اینکه اقدامات مزبور به خاطر یک هدف عمومی، به روشی غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و منصفانه خسارت و برابر موازین قانونی باشد.

۲ - جبران خسارت برای مصادره یک سرمایه گذاری پذیرفته شده باید معادل ارزش سرمایه گذاری بلافاصله قبل از عمل مصادره یا آگاهی از مصادره باشد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه گذاران هر طرف متعاقد که سرمایه گذارهای پذیرفته شده آنها به علت جنگ یا هرگونه درگیری مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری یا شورش یا حوادثی مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت گردند، از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نباشد، هرکدام که از نظر جبران، اعاده مال و پرداخت غرامت چنین خسارتی مساعدتر باشد، برخوردار خواهند شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۷ ق

تاریخ ۲۰/۱/۱۳۷۹

پیوست

بیمه

ماده ۸ - برگشت سرمایه و انتقال

۱ - هر طرف متعاقد با حسن نیت، اجازه خواهد داد تمامی انتقالهای مربوط به یک سرمایه گذاری پذیرفته شده به صورت آزاد و بدون تأخیر بی دلیل به داخل و خارج از قلمرو آن انجام گردد. اینگونه انتقالها موارد زیر را شامل می شوند:

الف - عواید؛

ب - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمامی یا بخشی از یک سرمایه گذاری پذیرفته شده؛

پ - جبران خسارت بر طبق مواد (۶) و (۷)؛

ت - بازپرداخت و پرداخت هزینه های مالی ناشی از وامهای مرتبط با سرمایه گذاریهای پذیرفته شده؛

ث - حقوق، دستمزدها و دیگر وجوه دریافتی توسط اتباع یک طرف متعاقد که پروانه کار مرتبط با یک سرمایه گذاری پذیرفته شده را در قلمرو طرف متعاقد دیگر اخذ نموده اند؛

ج - پرداختهای ناشی از اختلاف مربوط به یک سرمایه گذاری پذیرفته شده.

۲ - انتقالها باید سریعاً بدون تأخیر غیرموجه به ارزش قابل تبدیل و به نرخ رسمی تبدیل در روز انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

۱ - چنانچه یک سرمایه گذاری پذیرفته شده سرمایه گذار یک طرف متعاقد در مقابل خطرهای غیر تجاری به موجب یک نظام قانونی، به وسیله یک شرکت بیمه همان طرف متعاقد بیمه شده باشد، هرگونه جانشینی بیمه گر که از شرایط قرارداد بیمه ناشی شود به وسیله طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - چنین بیمه گری حق اعمال حقوق دیگری غیر از حقوقی که سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، ندارد.

۳ - اختلافهای بین یک طرف متعاقد و چنین بیمه گری براساس مفاد ماده (۱۱) این

بسم الله

موافقتنامه، حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر طرف متعاقد رعایت مستمر تعهداتی را که در رابطه با سرمایه گذاریهای پذیرفته شده سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافهای بین یک طرف متعاقد و سرمایه گذار

۱ - چنانچه اختلافی بین یک طرف متعاقد و یک یا چند سرمایه گذار درباره یک سرمایه گذاری پذیرفته شده بوجود آید، طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) در ابتدا سعی بر حل و فصل آن از طریق مشاوره و مذاکره خواهند نمود.

۲ - چنانچه طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) یاد شده نتوانند ظرف شش ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند، اختلاف بنا به درخواست هر طرف متعاقد، با رعایت قوانین و مقررات مربوط به خودشان، یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) به یک دیوان داور سه نفره تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) یک داور منصوب نموده و این دو داور یک سرداور تعیین خواهند نمود.

۳ - هر طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) که در داورى پیشقدم می شود داور خودش را در «درخواست داورى» منصوب می نماید. چنانچه طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) داور خود را ظرف سی روز از تاریخ دریافت «درخواست داورى» منصوب ننماید، داور یاد شده بنا به درخواست طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران)، حسب مورد، به وسیله دبیرکل دیوان دایمی داورى منصوب خواهد شد.

۴ - چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور در مورد انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) به وسیله دبیرکل دیوان دایمی داورى منصوب خواهد گردید.

۵ - سرداور دیوان داورى باید همواره تبعه کشور ثالثی باشد که با هر دو طرف متعاقد در تاریخ انتصاب روابط سیاسی دارد.

بنام خدا

- ۶ - داورى برابر مقررات داورى کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنستیرال) انجام خواهد شد.
- ۷ - محل داورى در لاهه خواهد بود.
- ۸ - تصمیمات دیوان داورى برای طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) قطعی و الزام آور می باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافهای بین طرفهای متعاقد

۱ - چنانچه اختلافی بین طرفهای متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه به وجود آید، طرفهای متعاقد در اولین مرحله سعی بر حل و فصل آن از طریق مشاوره و مذاکره خواهند نمود.

۲ - چنانچه طرفهای متعاقد نتوانند ظرف شش ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند اختلاف بنا به درخواست هر یک از دو طرف متعاقد، با رعایت قوانین و مقررات مربوط به خودشان، به یک دیوان داورى سه نفره تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاقد یک داور منصوب خواهد نمود و این دو داور یک سر داور از اتباع کشور ثالثی که با هر دو طرف متعاقد در زمان انتصاب روابط سیاسی داشته باشد، تعیین خواهند نمود.

۳ - طرف متعاقدی که در داورى پیشقدم می شود، داور خود را در «درخواست داورى» منصوب خواهد نمود. چنانچه طرف متعاقد دیگر داور خود را ظرف مدت سی روز از تاریخ دریافت «درخواست داورى» منصوب ننماید، این داور بنا به درخواست طرف متعاقدی که در داورى پیشقدم شده است به وسیله رییس دیوان بین المللی دادگستری تعیین خواهد گردید.

۴ - چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور برای انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد به وسیله رییس دیوان بین المللی دادگستری منصوب خواهد گردید.

۵ - چنانچه در موارد مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده، رییس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه یاد شده منع شده یا اگر وی تبعه یکی از دو طرف متعاقد باشد،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۶۸۷

تاریخ ۲۰/۱/۱۳۷۹

پیوست

تعالیه

انتصاب به وسیله معاون رییس دیوان بین المللی دادگستری انجام خواهد شد و اگر وی از انجام وظیفه منع شده یا او هم تبعه یکی از دو طرف متعاقد باشد، انتصاب به وسیله عضو ارشد دیوان بین المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از دو طرف متعاقد نیست، انجام خواهد شد.

۶- با رعایت سایر شرایط تعیین شده به وسیله طرفهای متعاقد، دیوان در مورد آیین رسیدگی و محل داوری تصمیم خواهد گرفت.

۷- هر طرف متعاقد هزینه‌های مربوط به عضو داوری خود را در دیوان تقبل خواهد کرد. باقیمانده هزینه‌ها از جمله هزینه‌های سرداور به نسبت مساوی تقسیم شده و توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد.

۸- تصمیمات دیوان برای طرفهای متعاقد قطعی و الزام آور می‌باشد.

ماده ۱۳ - لازم الاجراء شدن

این موافقتنامه در تاریخ ارایه آخرین سند تصویب به وسیله یک طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر به اجرا درآمده و الزام آور خواهد بود.

ماده ۱۴ - حیطة شمول، مدت و فسخ

۱- این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه گذار یهایی از سرمایه گذاران هر طرف متعاقد قابل اجراء است که گواهی پذیرش مورد نیاز را که توسط مراجع صلاحیتدار هر طرف متعاقد موضوع ماده (۱) این موافقتنامه و یا هر مرجع دیگر تعیین شده به جای آنها در آینده صادر می‌شود اخذ نمایند.

۲- این موافقتنامه برای یک دوره ده ساله معتبر خواهد بود و اعتبار آن ادامه خواهد داشت مگر اینکه برابر بند (۳) این ماده فسخ گردد.

۳- هر طرف متعاقد می‌تواند با ارایه اطلاعیه کتبی یک ساله به طرف متعاقد دیگر این موافقتنامه را در پایان دوره ده ساله اول یا در هر زمان پس از آن فسخ نماید.

۴- نسبت به سرمایه گذار یهایی انجام شده یا تحصیل شده قبل از تاریخ فسخ این

شماره ۳۶۸۷ - ق

تاریخ ۲، ۱۳۷۹

پیوست

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بسم الله

موافقتنامه، مفاد تمامی دیگر مواد این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله از تاریخ فسخ همچنان نافذ خواهد بود.

در تأیید مراتب بالا امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده اند:

این موافقتنامه به تاریخ بیست و هفتمین روز جولای سال ۱۹۹۶ (برابر با پنجم مردادماه ۱۳۷۵ هجری شمسی) در ساریو در دو نسخه به زبانهای فارسی، بوسنیایی و انگلیسی منعقد گردید و تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف

از طرف

دولت جمهوری بوسنی و هرزه گوین

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هفدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

۴ اردیبهشت